

"Det är ju så otroligt roligt!"

Madliene Ahlström Eriksson är född i Trosa 1987.

Hon fick sitt silvermärke i Tensta i Uppland 2010 för "dansant och klangfullt spel av sörmländska slängpolskor".

Hon spelar fiol och nyckelharpa och helst låtar från Södermanland, Uppland och Dalarna.

Text: Leif Johansson. Foto: privat

Jag sitter i Kulturhuset i Vallentuna och fikar och pratar med Madliene. Jag har just avnjutit en skön konsert med gruppen "Tradpunkt", som består av Madliene, hennes tvillingsyster Caroline och Sunniva Abelli. De har spelat folkmusik från framförallt Sörmland och det känns lite extra kul att få höra låtar som man själv spelar tolkade av andra spelmän, med ett nytt fräscht tänk och roliga, musikaliska tolkningar. Jag tycker att den här gruppen har ett skönt förhållande till folkmusikens traditioner. Man har respekt för det gamla, men lyckas ändå förnya och spela så att man upptäcker nya saker i låtarna.

"Musiken fanns runt omkring oss hela tiden!"

Även Madliene har varit elev till mig i Trosa Kulturskola, men jag vill ändå veta hur allting började. Var kom intresset ifrån? Madliene berättar att det alltid har funnits musik hemma i huset. När hennes mamma Berith var liten så spelade hennes far Ivar Karlsson dragspel och det var ofta spelmän hemma. Mamma Berith och pappa Mats dansade i Trosa folkdansgille och barnen dansade i barnlaget, där även

Trosaprofilen Josephine Betschart var med.

– Vi gick i samma klass ända från tre års ålder på dagis, berättar Madliene och tillägger att de fortfarande är goda vänner och håller kontakten. Dessutom spelade alla hennes syskon. Caroline och Madliene är yngst i syskonskaran på sex barn. Och att småsyskonen började spela föll sig ju då naturligt.

– Hemma spelade mamma piano och dragspel. Pappa spelade grammofon (och sjöng fula visor), så musik fanns det som sagt runt omkring oss hela tiden – av olika slag.

...fick äntligen börja spela på sin efterlängtrade fiol

I årskurs fyra fick Madliene prova på tvärflöjt i de instrument-klasser, som Trosa Kulturskola har haft sen 1997. Det var kul, men det var ändå fiolen som hägrade och i årskurs fem fick hon äntligen börja spela på sin efterlängtrade fiol. Storebror Christoffer spelade nyckelharpa och den lockade naturligtvis också. I högstadiet började Madliene tillsammans med sin syster att ta lektioner även på nyckelharpa i Trosa Kulturskola. Idag livnär hon sig på sin musik. Hon berättar att musiken spelar olika roller i hennes liv.

– Men gemensamt är att det är så otroligt roligt, tillägger hon.

En dag är hon fiollärare i Kulturskolan, nästa dag står hon i en musikklass i grundskolan och ytterligare nästa dag spelar hon en konsert för en vuxen publik i ett kulturhus någonstans i Sverige. Hon berättar också om alla resor med fiolen. Hon berättar om alla vänner hon har fått över hela världen, om alla fantastiska unga musiker från jordens alla hörn hon mött bland annat under världsmusiklägret Ethno i Falun och på Kungliga Musikhögskolan (KMH) i Stockholm, hon berättar om den kommande Tysklandsturnén nästa sommar med gruppen Tradpunkt. Jag har framför mig en ung kvinna mitt i den bästa delen av sitt liv.

”Mål är viktiga i mitt liv”

– Att bli riksspelman var ett mål för mig själv. Det var som en milstolpe att klara av. Jag sätter gärna upp mål i livet. Det känns viktigt, berättar Madliene.

– För mig är riksspelman en titel, som de flesta har hört talas om och som jag stolt men ödmjukt fört in i mitt CV.

Familjen Eriksson i Bingsjö omkring 1991.

Syskonen

I Malungs folkhögskola finns en rad olika utbildningar för dem, som vill bredda och fördjupa sitt intresse för folkmusik. Det är en skola, som lockar många ungdomar (och även äldre) från hela Sverige, som vill spela, sjunga

och dansa. År 2006/2007 hände det sig att såväl storebror Markus som systrarna Caroline och Madliene gick där samtidigt. Vad föll sig då naturligare än att bilda gruppen Syskonen? Musikutbildningen fortsatte vidare på fler folkhögskolor i Tobo och i Falun. Steget vidare till Kungliga Musikhögskolan i Stockholm tog systrarna år 2010 och där lärde de känna Sunniva Abelli, med vilken de bildade gruppen Tradpunkt.

Ergonomi och musik hör ihop

Sen Madliene under några år, på grund av en yrkesskada, var oförmögen att spela, har hon förstått värdet av musiken i sitt liv. Hon saknade under flera år möjlighet att uttrycka sig i musik, skrift eller bild, och utvecklade under den tiden sin förståelse för hur viktig ergonomin är i allt man gör – inte minst när man spelar fiol och nyckelharpa. Idag är hon otroligt tacksam för att hon börjar komma tillbaka. Hon ser åter en framtid med sitt spelande. Hon längtar efter att få fortsätta att spela med Caroline, med Syskonen och med Tradpunkt.

Hon är nu också på väg att slutföra sin utbildning på KMH. Examensarbetet kom att handla om den speciella låttypen ”näckpolskor” där spelmannen stämmer om sitt instrument och medelst olika tricks fångslar och imponerar på sin publik. Intresset för den typen av låtar väcktes – liksom hos syster Caroline – på Låtläget i Sörmland, där läraren Leffe en kväll spelade och showade för eleverna.

Sjunde generationens ägare

På midsommardagen i somras gifte sig Madliene med sin kar´ – maskinisten och dansaren Jörgen Ahlström. Det blev fest i dagarna två med massor av spelmansmusik och dans. Paret har numera köpt den Erikssonska släktgården från Madlienes fars sida i Dala-Husby i Dalarna och blir i och med det den sjunde (!) generationens ägare. De har även tagit sig släktgårdens namn Karlslund. Därav namnet Karlslunds Madliene Ahlström Eriksson. Madliene jobbar nu i Dala-Husby kyrka med barn- och ungdomsverksamheten – samma kyrka som farfar Folke Eriksson var kyrkvård i. Hon jobbar även som musiklektare i Smedby skola och som frilansande musiker och pedagog. För mig låter det som att Madliene har hittat hem, men hon intygar att det må vara en ny bostad, nya vänner och nya influenser, men att hon kommer ha kvar sitt hjärta i Södermanland och de sörmländska slängpolskorna släpper hon aldrig!

.....

FAKTA OM MADLIENE AHLSTRÖM ERIKSSON

• **Familj:** Maken Jörgen och katten Svea • **Yrke:** Musiker och pedagog • **Hobby:** Påtar gärna i trädgården och med växter. Det är ett stort intresse jag har från alla år jag jobbade hos Inga-Lill på Blomsterhörnan i Trosa. Jag träffar också gärna familj och vänner på fritiden. • **Dricker gärna:** Egen hemmagjord rabarbersaft eller en god ale • **Ser på TV:** Nej, vi har ingen TV • **Dit åker jag gärna:** Brasilien – igen! • **Senaste bok:** "Att växa genom möten" av Kay Pollak • **Senaste film:** "The King's Speech" • **Det gör jag när jag vinner 2 miljoner:** Jag fortsätter att renovera hus och gård • **Hållängd:** 128 cm

Av [Peter Eneström](#) | november 2017 | [Kultur](#)

Share This Story, Choose Your Platform!

Om

författaren: Peter

Eneström

Peter Eneström har arbetat som journalist sedan 1981 och samarbetat med Ralph Hammarström i 30 år. Peter har frilansat för ÖSP sedan starten och är anställd sedan 2010.

Lämna en kommentar